

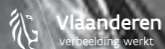
Willy Vanderperre

prints, films, a rave and more ...

27/04/2024 - 04/08/2024 MoMu – ModeMuseum Antwerpen

www.momu.be

foto: Willy Vanderperre - Julia, Document, #7, 2015 / Sabam
Belgium 2023 / vorm: Willy Vanderperre & Jelle Jespers

weekend

feeling

MARGARET QUALLEY GERALDINE VISWANATHAN BEANIE FELDSTEIN COLMAN DOMINGO PEDRO PASCAL BILL CAMP MATT DAMON

DRIVE-AWAY
DOLLS

A STORY OF TWO LADIES GOING SOUTH

GELUKKE VERJAARDAG
VERTIGO

FROM WRITER-DIRECTOR
ETHAN COEN
& WRITER-PRODUCER
TRICIA COOKE

FOCUS FEATURES PRESENTS A WORKING TITLE PRODUCTION "DRIVE-AWAY DOLLS" MARGARET QUALLEY GERALDINE VISWANATHAN BEANIE FELDSTEIN COLMAN DOMINGO PEDRO PASCAL
BILL CAMP AND MATT DAMON CASTING BY ELLEN CHENOWETH RACHEL TENNER MUSIC BY CARTER BURWELL COSTUME DESIGNER PEGGY SCHNITZER EDITOR TRICIA COOKE PRODUCTION DESIGNER YONG OK LEE DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY ARI WEGNER ACS ASC
FOCUS FEATURES WORKING TITLE PRODUCED BY ETHAN COEN TRICIA COOKE ROBERT GRAF TIM BEVAN ERIC FELLNER WRITTEN BY ETHAN COEN & TRICIA COOKE DIRECTED BY ETHAN COEN

03/04/24 IN CINEMAS
BUCKLE UP! STRAP IN!

Chantal Akerman

Exhibition
Chantal Akerman. Travelling
14 Mar. » → 21 July '24 at Bozar

Films in the framework of the exhibition

24 Apr.'24 - 19:30

Meet the Director: Sarah Lederman
Three short films
Followed by a conversation with
the director and Lukas Dhont

8 May'24 - 19:30

Penthesilea: Queen of the Amazons
by Laura Mulvey & Peter Wollen
In the presence of Laura Mulvey

9 May - 19:00

Riddles of the Sphinx
by Laura Mulvey & Peter Wollen
In the presence of Laura Mulvey

11 May'24 - 20:00

Meet the Artist: Laura Mulvey
Frida Kahlo & Tina Modotti
by Laura Mulvey & Peter Wollen

15 May'24 - 19:30

Crystal Gazing
by Laura Mulvey & Peter Wollen
In the presence of Laura Mulvey

29 May'24 - 19:30

The Choice of Laura Mulvey: *The Gold Diggers*
by Sally Potter

Get the full picture:

CRIME SCENE - DO NOT CROSS CRIME SCENE - DO NOT CROSS CRIME SCENE

NETFLIX & streamz

**Kijk de beste crime
met dé streamingcombo
bij Telenet.**

elke maand
€3,45
korting

Meer info?
Surf naar telenet.be/combo

CINEMA

RIX

10

Wij wensen VERTIGO een duizelingwekkende dosis dramatiek, dialogen en dollyshots!

Funky & fresh aanbod voor filmfanaten in april & mei

Avondfilms

woe 3/4, 20.15u	Past Lives
woe 10/4, 20.15u	She Came To Me
woe 17/4, 20.15u	Smoke Sauna Sisterhood
woe 24/4, 14.15u, 20.15u	The Zone Of Interest
woe 8/5, 20.15u	Il Primo Giorno Della Mia Vita
woe 15/5, 14.15, 20.15u	Poor Things
woe 22/5, 14.15, 20.15u	Holy Rosita
woe 29/5, 20.15u	Ferrari

Familiefilms

woe 3/4, 14.15u	Picknick met taart en andere verhalen (5+)
woe 10/4, 14.15u	Wonka (6+) Vlaamse versie
woe 17/4, 14.15u	Totem (8+)
woe 8/5, 14.15u	Kattekwaad in het museum
woe 29/5, 14.15u	Ernest & Celestine, op avontuur in Brabbelland (6+)

Ontbijtfilms (10 euro, incl. ontbijt & workshop)

zo 28/4, 9.30u	De boze bui & andere verhalen (3+)
zo 26/5, 9.30u	Mini Zlatan & oom bestie (6+)

Voor 6 euro naar de film!

Cinema Rix zit in de lift. Dat is voor een groot stuk te danken aan de nieuwe filmprojector. Geniet van recente films in haarscherpe beeldkwaliteit! Voor en na de film kan je terecht in **buurtbar Barix** voor verse maaltijden en heerlijke drankjes! Open van woensdag tot vrijdag van 11 tot 21 uur.

Cinema Rix – Buurtbar Barix

De Gryspeerstraat 86, 2100 Deurne/Antwerpen
– vlot bereikbaar met Tram 5
@ /cinema_rix – f /cinemarix

info & tickets via www.cinemarix.be – cinema.rix@antwerpen.be

CINEMAROMA

TURNHOUTSEBAAN 286 · 2140 BORGERHOUT
HET VOLLEDIGE PROGRAMMA & TICKETS:
WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60

9 APR	14:00 KING'S LAND
	20:00 MICHEL EN DE HANDEN OP ZIJN HUID
10 APR	14:00 MONSTER
	20:00 GREEN BORDER
11 APR	14:00 LAST DANCE
	20:00 SOUND OF METAL
16 APR	14:00 CORSAGE
	20:00 HERE
30 APR	14:00 BLACKBIRD BLACKBIRD
	20:00 BLACKBERRY
7 MEI	20:00 CHELSEA'S BLUES

30 APR 20:00

ANIMALIA

Iedere maand vertoont Cinema Roma een Fomofilm. Dit project van MOOOV geeft aandacht aan bijzondere films van over de hele wereld die maar moeilijk tot in de bioscoopzalen geraken. Op dinsdag 30 april speelt het prachtige **Animalia** van de Marokkaanse regisseur Sofia Alaoui.

MEER INFO: MOOOV.BE

THE STONES & BRIAN JONES

EEN FILM VAN NICK BROOMFIELD

“NICK BROOMFIELD CAPTURES THE CHAOS AND THE BRILLIANCE OF A GIFTED MUSICIAN'S BRIEF LIFE”
THE HOLLYWOOD REPORTER

VANAF 22/5 IN DE BIOSCOOP

www.cherrypickersfilm.be

MOOOV

mooov.be

18
↓
28
apr
24

Beringen
Brugge
Lier
Sint-Niklaas
Turnhout
Zuid-West-Vlaanderen
filmfestival

- 11 VOORWOORD
- 12 CIVIL WAR
- 18 CLUB ZERO
- 20 LA CHIMERA / CHALLENGERS
- 24 10 JAAR VERTIGO
- 34 FURIOSA: A MAD MAX SAGA
- 40 MOOOV
- 46 KLAPS

CINEMIÁS

FESTIVAL

van de spaanstalige film
de cine en español

24-30
APRIL/ABRIL

2024

buena

kortrijk
cortrique

CINEMA
CARTOON'S

antwerpen
ambères

lumière
Mechelen

mechelen
malinas

SPHINX

gent
gante

Een initiatief van
Una iniciativa de

VERTIGO

VERTIGO
Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER
Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

MEDEWERKERS
Fien Meynendonckx,
Chris Craps, Ruben Nollet

WEBMASTER
Hans verschooten

EINDREDACTEUR
Ruud Meert

LAY-OUT
Geert Verbist

RECLAMEREGIE
info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Emmanuel Van Melkebeke
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK
Moderna Printing

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, scan of
op enige andere wijze, zonder voorafgaand
schriftelijk akkoord van de uitgever.*

- ✕ VERTIGObe
- © VERTIGOgram
- f VERTIGObe

Tien jaar *Vertigo*! Elders in dit nummer kun je lezen hoe lezers en toppers uit de Vlaamse filmsector die verjaardag ervaren, hier ga ik er zelf kort bij stilstaan. Vergeef me alvast als het wat (te) emotioneel wordt.

Vijf jaar terug zag de toekomst van ons blad er best rooskleurig uit. De advertentie-inkomsten groeiden gestaag en de productiekosten waren min of meer behapbaar. Een jaar later begon de coronacrisis echter, die *Vertigo* op verschillende vlakken in een soort *twilight zone* deed belanden. Aaliyah-gewijs deden we nadien van 'Dust yourself off and try again', maar het geworstel blijft tot op de dag van vandaag duren.

Over het verlies van onze subsidies van het Vlaams Audiovisueel Fonds en de ongelooflijke resultaten van onze crowdfundingcampagne heb ik het al genoeg gehad. Daarom gooi ik het nu over een introspectieve boeg. Ik ben niet altijd de beste hoofdredacteur – laat staan bladmanager – geweest. Mijn doorzettingsvermogen moest vaak de baan ruimen voor een bitse verbetering die *Vertigo* en de mensen rondom mij meer kwaad dan goed heeft gedaan. Dat spijt me enorm.

Het blijft mijn droom om een diversere redactie uit te bouwen en duurzamere partnerships op poten te zetten, maar ben ik daarvoor wel de juiste persoon op de juiste plaats? Misschien heeft dit blad wel behoefte aan een *hard reset*. Het laatste wat ik wil, is *Vertigo* als mijn persoonlijke Titanic de dieperik in sleuren. Daarvoor is het magazine mij – en duidelijk vele anderen – te dierbaar.

Zoals beloofd blijven we dit jaar mikken op tweemaandelijks printnummers, dagelijks online filmnieuws en regelmatige events, maar achter de schermen zal er dus duchtig nagedacht worden over de vorm, de inhoud en – onvermijdelijk – de haalbaarheid van de volgende tien jaar *Vertigo*.

In ieder geval: tot in de cinema!

STEVEN TUFFIN
HOOFDREDACTEUR

Met een duizelingwekkende dosis dank aan

VERSCHEURDE STATEN

Amper twee jaar na zijn bevreemdende MeToo-parabel *Men* keert Alex Garland terug met een realistische variant op *28 Days Later*, de zombie-klassieker die de Britse scenarist-regisseur in het begin van dit millennium schreef. In het ontluisterende *Civil War* vertolkt Kirsten Dunst een oorlogs-fotograaf die enkele cruciale dagen tijdens een nieuwe Amerikaanse Burgeroorlog registreert. 'Overall ter wereld zijn populistische partijen ongelooflijke schade aan het aanrichten.' **STEVEN TUFFIN**

GROEIENDE EXTREMEN

Vier jaar terug kampte Alex Garland, net als het gros van de mensheid, met een nieuwe soort onzekerheid. Ook voor de cineast van futuristische films als *Ex Machina* en *Annihilation* ontvouwde de coronacrisis zich als groteske sciencefictionhorror. De realiteit zoals hij die altijd had gekend, stond plots op losse schroeven. De angst die hij voelde, inspireerde hem tot het scenario van *Civil War*.

‘Ik was tegelijk bang en bezorgd over wat ons te wachten stond’, vertelt Garland. ‘Ik voelde ook een soort frustratie. De scheuren in de fundamenten van onze samenleving werden steeds zichtbaarder. Wat ik eerst nog wegwuifde als wat misplaatste paranoia van mezelf, bleek na een

tijdje niet meer zo van de pot gerukt. Paranoia is angst voor iets waarvoor je niet bang hoeft te zijn, maar voor de groeiende extremen en polarisering moeten we net wel héél bang zijn.’

Alex Garland

WERELDWIJD

Civil War speelt zich af in een niet zo verre toekomst, waarin de Verenigde Staten in een nieuwe burgeroorlog zijn verwickeld nadat het bestuur van een totalitaire president het land helemaal verscheurd heeft. In een tijd waarin de conservatieve presidentskandidaat Donald Trump steeds opruiendere taal gebruikt – onlangs had hij het zelfs over een bloedbad als hij de verkiezingen niet zou winnen – lijkt dit meer een mogelijkheid dan een nachtmerrie.

‘En toch zag ik het niet zo concreet’, licht Garland toe. ‘Ik heb het verhaal in de VS gesitueerd omdat het wereldwijde bioscooppublik het meest vertrouwd is met dat land. Sterker nog: veel niet-Amerikanen zijn beter op de hoogte van de politiek in de VS dan van die in hun eigen land. Maar vergis je niet, op dit eigenste moment zijn overal ter wereld populistische partijen ongehooflijke schade aan het aanrichten. Ik wilde de mogelijke gevolgen daarvan zo herkenbaar mogelijk weergeven.’

DOORLEEFDE DUNST

Centraal in *Civil War* staat een groepje journalisten dat naar Washington D.C. wil trekken, waar een rebellenleger op het punt staat het regime van de president omver te werpen. Een van hen, de verbitterde oorlogsfotograaf Lee, wordt gespeeld door niemand minder dan Kirsten Dunst.

‘Ik had voor die rol een ster nodig die ‘echt’ aanvoelt’, zegt Garland over die castingkeuze.

‘Veel bekende acteurs lijken in een andere dimensie te leven. Ze hebben iets onwezenlijks. Kirsten niet, zij lijkt ondanks haar indrukwekkende staat van dienst nog altijd *one of us*. Bovendien gaf ze Lee een duizelingwekkend doorleefde dimensie mee.’

Priscilla-revelatie Cailee Spaeny en *Narcos*-ster Wagner Moura spelen de collega-journalisten van Dunsts personage, maar het is haar reallife echtgenoot Jesse Plemons

(*The Irishman*) die de show steelt als een angstaanjagend onpeilbare soldaat die de reporters aantreffen naast een massagraf. ‘Ik haalde Jesse er niet bij om Kirsten te plezieren’, lacht Garland. ‘Ik kon me gewoonweg niemand anders inbeelden voor die kleine maar cruciale rol. Dat hij zelf met die bizarre rode bril kwam aanzetten, bevestigde me alleen maar in mijn overtuiging.’

KNALDRANG

Geen oorlogsfilm zonder actiescènes en *Civil War* barst dan ook van de memorabele *set pieces*. Voor Garland was het echter belangrijk dat die allesbehalve doorsnee aanvoelen: 'Het is ontzettend moeilijk om een antioorlogsfilm te maken die ook daadwerkelijk tegen oorlog is. Vaak wordt het geweld toch sensationeel voorgesteld en ligt de focus heel nadrukkelijk op kameraadschap en moed. Zo krijgt oorlog voeren in dat soort films toch weer een geromantiseerd sausje over zich heen.'

Om niet in dezelfde val te trappen liet Garland zich inspireren door Stanley Kubricks *Paths of Glory* en de Russische klassieker *Come and See*, films waarin de huiver het haalt van

het entertainment. 'Ik weigerde ook om bloed in het rond te laten spatten. Als iemand neergeschoten wordt, valt die gewoon neer en zie je misschien een rood stroompje op de grond.'

En om realistischere reacties los te maken bij de acteurs, gebruikten we loeiharde losse flodders. Zelfs met oordopjes in sprong Kirsten voortdurend verschrikt op. (*lacht*)'

BOTSENDE PRINCIPES

Na zijn wereldpremière op het Amerikaanse filmfestival South by Southwest werd *Civil War* meermaals vergeleken met Francis Ford Coppola's legendarische oorlogsfilm *Apocalypse Now*. 'Tot op zekere hoogte begrijp ik dat', zegt Garland.

'Net zoals het hoofdpersonage in die film met zijn boot dieper en dieper de jungle intrekt en steeds waanzinnigere dingen aanschouwt, zijn mijn protagonisten tijdens hun hachelijke roadtrip getuige van alsmaar gruwelijkere taferelen.'

Garland wijst echter ook op een hemelsbreed verschil: 'De shoot van *Apocalypse Now* verliep op zijn minst stormachtig. Coppola kampte onder meer met een tyfoon, budgetproblemen en grillige acteurs. In vergelijking daarmee verliepen de opnames van *Civil War* vlekkeloos. Het deed me ook ontzettend veel deugd om te zien dat onze crewleden – van wie de politieke overtuigingen uiterst divers waren – heel nauw samenwerkten om een zo goed mogelijk resultaat te bereiken. Het leek wel alsof ze ondanks hun soms botsende principes allemaal tot hetzelfde besef waren gekomen: een totalitair regime is écht het allerlaatste wat je wilt.' 🇺🇸

CIVIL WAR SPEELT VANAF 17 APRIL IN DE BIOSCOOP

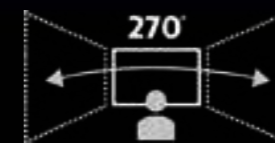
KINEPOLIS® PRESENTEERT

SCREEN X

BELEEF FILM ALSOF JE ER MIDDENIN ZIT

Met panoramische 270° projectie

Screen X is 's werelds eerste multi-projectietechnologie die wordt gebruikt in een bioscoopomgeving en is nu beschikbaar in Kinepolis Antwerpen, Brussel en Braine. Deze technologie breidt het scherm uit naar de linker- en rechterwanden waardoor je een panoramische 270°-kijkervaring krijgt en je het gevoel hebt dat je middenin de film zit.

Info & tickets: kinepolis.be/screenx

VOEDINGSBODEM

Vijf jaar na de klinische plantenhorrer van *Little Joe* serveert het Oostenrijkse arthousetalent Jessica Hausner ideologisch gehuiver op een Britse eliteschool. Enkele leerlingen raken daar compleet in de ban van de verregaande dieetleer van hun nieuwe lerares Miss Novak, gespeeld door Mia Wasikowska. Het hoeft niet te verbazen dat *Club Zero* begint met een triggerwarning voor mensen met een eetstoornis. **STEVEN TUFFIN**

JESSICA HAUSNER: 'Ah, die openingspancarte. Daar is al zoveel over te doen geweest. Eerst discussieerden mijn producenten en ik er eindeloos over. Toen de film dan in Cannes in wereldpremière ging, interpreteerden sommigen die tekst als ironisch en anderen als een immense spoiler. Ik weet nog steeds niet zeker wat ik er zelf van vind, maar het leek me wel belangrijk om kijkers te waarschuwen. Je weet maar nooit wat ze meemaken of meegemaakt hebben.'

Heb je zelf slechte ervaringen met een of ander dieet?

'Ik ben nog nooit op dieet geweest, of toch niet voor zover ik me kan herinneren. (lacht) Dat aspect is voor mij

ook maar een detail. In mijn ogen gaat *Club Zero* vooral over manipulatie. Aanvankelijk lijkt wat Miss Novak aan haar leerlingen vertelt best intelligent. Natuurlijk zouden we allemaal beter wat bewuster omgaan met wat en hoe we eten. Gaandeweg worden haar lessen echter steeds extremer. Ik wilde onderzoeken waarom jonge mensen zouden meegaan in zulke eigenaardige ideeën.'

'Het is niet helemaal duidelijk wie er wanneer en hoe voor de jeugd van tegenwoordig moet zorgen.'

JESSICA HAUSNER

Heb je een antwoord op die vraag gevonden?

'Ik zou vooral graag weten hoe jij de film geïnterpreteerd hebt, maar ik begrijp dat dat hier niet aan de orde is. (lacht) Ik denk dat jongeren in de eerste plaats gezien willen worden. Niet op een pocherige manier, maar als blijk van een verlangen naar aandacht. Ik heb de indruk dat veel ouders van nu hun kinderen emotioneel verwaarlozen. Je hoeft je kroost niet te overladen met complimenten en knuffels, maar oprecht interesse tonen in wat hen bezighoudt, maakt echt al een wereld van verschil.'

Leven we niet in een tijd waarin mensen net veel bewuster omgaan met het ouderschap?

'Dat zal in sommige gevallen vast wel kloppen, maar ik kijk naar de algemene stand van zaken. Wat mij betreft, is het niet helemaal duidelijk wie er wanneer en hoe voor de jeugd

van tegenwoordig moet zorgen. Dat is erg sneu, want onze kinderen zijn ons enorm kostbaar. Een eerste stap in de goede richting zou een loonsverhoging voor alle leerkrachten zijn. Lesgeven is een van de belangrijkste beroepen ooit.'

Heb je geen schrik dat je beïnvloedbare bioscoopbezoekers op gevaarlijke ideeën zult brengen?

'Absoluut niet. Ik vond het heel belangrijk om te tonen dat de lessen van Miss Novak verschrikkelijke gevolgen hebben. Daarom bracht ik het verzwakken en vermageren van de leerlingen zo expliciet in beeld. Zelfs de minst aandachtige kijker zal merken dat hun lichamen compleet in verval geraken.'

Hoe bereid je je eigenlijk voor op een film met zo'n apart onderwerp?

'Simpel: het internet. (lacht) Online vind je de gekste theorieën over eten. Je hebt mensen die aan intermitterend fasting doen. Er zijn de zogenaamde 'ademhalisten', die geloven dat ze door meditatie in een staat van bewustzijn komen waarbij ze 'kosmische deeltjes' uit de atmosfeer kunnen halen. 'Lichtvoeding' noemen ze dat zelf.'

Wat je net beschreef, zweeft net zoals *Club Zero* ergens tussen tragisch en komisch. Was het moeilijk om de juiste balans te vinden in je film?

'Eigenlijk heeft het onderwerp zelf voor dat evenwicht gezorgd. We leven in enorm complexe tijden vol enorm complexe vraagstukken. Miss Novaks leerlingen zijn net als zoveel jongeren erg bezorgd om de lamentabele staat waarin onze planeet zich bevindt. Alleen is de manier waarop zij hun steentje willen bijdragen veel te radicaal. Maar welke aanpak werkt dan wel? De absurde uitzichtloosheid van de situatie maakt dat je niet weet of je nu moet lachen of huilen.' ❏

CLUB ZERO SPEELT VANAF 29 MEI IN DE BIOSCOOP

GRAVEN & GRAVEL

Na zijn doorbraakrol als queer schapenboer in *God's Own Country* en zijn opmerkelijke vertolking van een jonge Prince Charles in *The Crown* etaleert de Britse acteur Josh O'Connor nu zijn veelzijdigheid in *La chimera* en *Challengers*. De eerste is een grafroversavontuur van Italiaans festivalfavoriet Alice Rohrwacher, de tweede een Amerikaans tennisdrama van *Call Me by Your Name*-regisseur Luca Guadagnino. 'Het grootste verschil zat 'm in mijn verblijfplaatsen.' **STEVEN TUFFIN**

Het verhaal doet de ronde dat je *La chimera*-avontuur begon met een brief aan Alice Rohrwacher.

JOSH O'CONNOR: 'Laten we beginnen bij het échte begin. Mijn jongere broer belt me altijd als hij naar de bioscoop is geweest. Vaak krijg ik dan dingen te horen als: "Ik heb een fantastische film gezien. Hij heet ... *Spider-Man!*" (*lacht*) Op een keer verraste hij me echter toen hij helemaal ondersteboven was van een Italiaanse film, *Lazzaro felice*. Ik ging er dezelfde dag nog naar kijken en zat de hele vertoning lang te huilen. Terug thuis bekeek ik meteen de vorige films van Alice, *Corpo celeste* en *La meraviglie*. "Ik wil koste wat het kost met haar samenwerken!" gilde ik daarna tegen mijn agent. "Ga maar in de rij staan", was zijn kurkdroge antwoord. Daarom schreef ik haar een brief, waarin ik mijn liefde voor haar werk betuigde en haar smeekte om met me te werken. Dat leidde tot een gesprek ... waarin ze me vertelde dat ze geen rol voor me had. (*lacht*) Ze had op dat moment nog een oudere acteur in gedachten voor het hoofdpersonage van *La chimera*. Tot mijn grote verbazing bleek niet veel later dat Alice haar plannen had omgegooid en de rol had herschreven voor mij.'

Doe je dat vaker: brieven sturen naar regisseurs met wie je wil samenwerken?

'Om eerlijk te zijn: voortdurend. (*lacht*) Het is sterker dan mezelf. Als ik een film zie die ik geweldig vind, word ik nu eenmaal dolenthousiast. Vaak hoor ik dan achteraf dat de persoon aan wie de brief gericht was, die nooit gekregen heeft – of dat zeggen ze toch. (*lacht*) Gelukkig liep het bij Alice niet zo. Het gevoel dat ik net beschreef, was bij haar nog duizend keer sterker. Haar films zijn zo speciaal en onze eerste ontmoeting zal ik nooit vergeten. Ze is echt een wonderlijk wezen.'

Wat maakt haar films zo bijzonder?
'Ze hebben zoveel verschillende

lagen. Ze zijn tegelijk sprookjesachtig, politiek en subtiel. Alice past perfect in het rijtje van grote Italiaanse cineasten zoals Roberto Rossellini, Federico Fellini, Pier Paolo Pasolini en de gebroeders Taviani. Ze maakt een soort cinema die je niet vaak meer ziet. Haar films hebben een tijdloos karakter. Ik ben duidelijk een fan. (*lacht*)'

Over naar Arthur, de Britse archeoloog die je speelt in *La chimera*. Hij gaat gebukt onder liefdesverdriet, maar tegelijk straalt hij een lichtheid uit tijdens zijn avonturen met een bende Italiaanse *tombaroli*, of grafrovers. Was het moeilijk om die emoties te combineren?

'Niet als je samenwerkt met iemand als Alice! (*lacht*) Ze stuurde me een heleboel films om me voor te bereiden op mijn rol. Zoveel zelfs dat ik ze niet allemaal op voorhand kon bekijken. Eentje inspireerde me enorm: *Accatone* van Pasolini. Het hoofdpersonage uit die klassieker barst van de spontaniteit. Hij kan binnen luttele seconden switchen tussen razernij en vreugde. Zo heb ik Arthur ook benaderd. Hij staat heel instinctief in het leven. Hij wordt geleid door de leegte in zijn hart, die hem iets kinderlijks geeft. Dat heb ik in de eerste plaats proberen weer te geven in de manier waarop hij beweegt. Daaruit volgden alle andere keuzes als vanzelf.'

Dat klinkt allemaal heel ernstig, terwijl Alice het personage net als 'een beetje belachelijk' omschrijft.
'Dat klopt natuurlijk ook. (*lacht*) Op de set hebben we vaak de slappe lach gehad. Arthurs gedrag kan vrij hilarisch zijn. Omdat de *tombaroli* hem overal volgen, lijkt hij bij momenten iets van een spirituele leider te hebben. Het vrouwelijke hoofdpersonage Italia, fantastisch gespeeld door Carol Duarte, slaagt er echter telkens in om hem terug met zijn voetjes op de grond te zetten.'

Challengers

'Alice Rohrwacher maakt een soort cinema dat je niet vaak meer ziet. Haar films hebben een tijdloos karakter.'

JOSH O'CONNOR

Nu we het toch over je vrouwelijke tegenspelers hebben: ook de legendarische Isabella Rossellini, dochter van de daarnet vermelde Roberto Rossellini, staat aan je zijde in *La chimera*.

'Wat een ongelooflijke eer! En best een surreële ervaring. Iemand met zo'n rijke familie- en filmgeschiedenis zou best intimiderend kunnen zijn, maar Isabella was enorm open. Ze was altijd bereid om samen te zoeken naar wat het beste resultaat zou opleveren. Ze geniet er duidelijk nog steeds immens van om op een set te staan. Nog een leuk weetje: Isabella maakte enkele jaren geleden een reeks kortfilms onder de noemer *Green Porno*. Die gaan over het paringsgedrag van insecten. Ze speelt er zelf ook in mee. Zoek die online maar eens op. (*lacht*)'

Zullen we overschakelen naar *Challengers*? Daarin speel je een heel ander personage.
'Absoluut. Patrick is een professionele tennisser met een kort

lontje en een gigantisch ego. Om me voor te bereiden op die rol keek ik naar beelden van Nick Kyrgios, de Australische profspeler die tijdens wedstrijden wel eens obscene gebaren maakt en het publiek durft uit te schelden. Ook bepaalde topvoetballers inspireerden me. Kerels als Eric Cantona en Roy Keane, die dingen zegden die je normaal niet zegt. Het werkte bevrijdend om iemand te spelen die pure energie uitstraalt. Eerst zag ik Patrick alleen maar als een stoere jongen, een beetje zoals de broers Gallagher van Oasis. Na een tijdje begreep ik echter dat Patrick vaker moest lachen. Telkens als hij boos wordt, voegde ik een glimlach toe. Dat heeft hem uiteindelijk veel interessanter gemaakt.'

Je onderging duidelijk ook een fysieke transformatie voor de rol.

'Tijdens de preproductie tenniste ik samen met mijn tegenspelers, Zendaya en Mike Faist, twee tot drie uur per dag. Daarna trokken we nog een uur of twee naar de gymzaal. En dat zes dagen per week. Gelukkig was regisseur Luca Guadagnino zo slim om een heus team van coaches in te huren om ons te begeleiden. Als ik me in mijn eentje had moeten voorbereiden, was ik waarschijnlijk een paar keer een uurtje gaan fitnesssen. Dat had pas een belabberd resultaat opgeleverd. (*lacht*)'

Je filmde *Challengers* tijdens een pauze in de opnames van *La chimera*. Was dat niet erg verwarrend?

Het grootste verschil zat 'm in mijn verblijfplaatsen. In Italië vertoefde ik in een prachtige cottage in het kleine Bolsena. In Boston, waar we *Challengers* draaiden, kreeg ik de sleutels van een penthouse die niet had misstaan in *Succession*. "Acteurs zijn als racepaarden", vertrouwde Luca me toe. "Als je topprestaties van hen verlangt, moet je ze in de watten leggen." Alleen, zo werkt het niet bij mij. Al die luxe maakte me vooral depressief. (*lacht*)'

Dus geen Hollywoodproducties meer voor jou?

"Zeg nooit nooit, maar ik vind het erg fijn om Europese cinema te verkennen. Ik trek dolgraag rond in mijn busje met daarin een keukentje en een bed. Ideaal zou dus zijn dat ik films draai in het Verenigd Koninkrijk of op het Europese vasteland. Bovendien vind ik het een coole uitdaging om een andere taal te leren voor een rol. Het is eens iets anders dan al die niet-Engelstaligen die onze taal moeten leren. (*lacht*)' ❏

LA CHIMERA SPEELT VANAF 3 APRIL IN DE BIOSCOOP

CHALLENGERS SPEELT VANAF 1 MEI IN DE BIOSCOOP

DUIZELINGWEKKEND DEGENNIUM

Tien jaar geleden, op 2 april 2014 om precies te zijn, verscheen het allereerste printnummer van *Vertigo*, met Russell Crowe in *Noah* op de cover. Bij het vijfjarige jubileum in 2019 ging hoofdredacteur Steven Tuffin voor een hoogstpersoonlijke terugblik. Voor onze tiende verjaardag vroegen we trouwe lezers en talent uit de Vlaamse filmwereld wat het magazine voor hen betekent. Actie! **RUBEN NOLLET**

ERIK VAN LOOY

REGISSEUR *THE LOFT, DE PREMIER*

'Het eerste wat ik doe als ik de cinema binnenstap, nog voor ik ga kijken naar de foto's en affiches van de films die worden aangekondigd, nog voor ik mijn ticket koop en nog voor ik mij op de snacks en drankjes stort, is de recentste editie van *Vertigo* oppikken. Dat zegt genoeg. Op weg naar de bioscoop denk ik al dat ik dat zeker niet mag vergeten. Ik blijf *Vertigo* een zeer goed blad vinden, met zowel aandacht voor publieksfilms als auteurscinema, wat goed is voor allebei. Ik ben voor verbinding en *Vertigo* is een verbindend blad.'

VERTIGO

MAARTEN VAN LINDEN

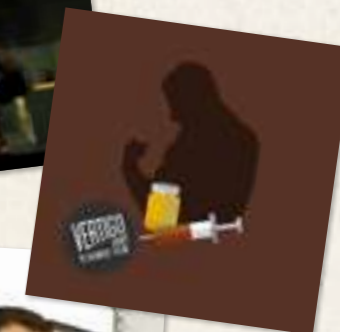
LEZER

'Mijn eerste *Vertigo*-ervaring had ik tijdens een moeilijke periode op persoonlijk vlak, maar de avant-première van *Guardians of the Galaxy* heeft enorm bijgedragen aan mijn herstel. Wat een leuke feelgoodfilm vol fantastische muziek! Zonder *Vertigo* had ik hem waarschijnlijk niet in de bioscoop gezien omdat ik de hoofdpersonages helemaal niet kende. Het mag dan pure popcornpret zijn, dat soort cinema kan ook impactvol zijn. De diversiteit van de *Vertigo*-events zorgt er trouwens voor dat ik na al die jaren nog steeds een trouwe abonnee ben.'

MICHAËL R. ROSKAM

REGISSEUR *RUNDSKOP, LE FIDÈLE*

'Ik ben de lezers van *Vertigo* vooral dankbaar omdat ze *Rundskop* al sinds het prille begin van de *Vertigo Awards* telkens weer verkiezen tot Beste Vlaamse Film Ooit. Ze hebben duidelijk goede smaak. (lacht) Al maakt het me ook steeds nerveuzer, want er komen voortdurend toppers van eigen bodem bij. Elk jaar wordt de kans dus groter dat een andere film de kroon zal afpakken.'

VINCENT BAL

REGISSEUR *BRABANÇONNE*

‘Een filmtijdschrift dat voor de vonk zorgt ... en plots zit je in de cinema! I like you, Vertigo. Always have. Always will.’

GEERT VAN RAMPELBERG, ACTEUR DE BEHANDELING, LA TIERRA ROJA

DORIEN DE BOCK LEZER

‘De Vertigo Awards van 2016 in Kinepolis Gent blijven onvergetelijk. *Belgica* ging toen in première in aanwezigheid van cast en crew. Het is nog steeds mijn favoriete Vlaamse film, mede dankzij de geweldige soundtrack van de broers Dewaele. Mijn pogingen om *Belgica* de Vertigo Award voor Beste Vlaamse Film Ooit te bezorgen blijven helaas zonder succes. Ik vind het ook nog steeds ontzettend cool dat ik dankzij *Vertigo* regisseur Luca Guadagnino live kon spotten op de Belgische première van *A Bigger Splash*. Dat was mijn eerste kennismaking met zijn werk en sindsdien volg ik hem op de voet.’

Steven Tuffin, Luca Guadagnino & Matthias Schoenaerts

ADIL EL ARBI

REGISSEUR BLACK, PATSER

‘Het is me altijd bijgebleven wat Steven zei na het zien van *Black* in 2015: “Je hebt me doen huilen, man!” Dat had zo’n groot effect op mij. Nog nooit had iemand me gezegd dat hij of zij emotioneel geraakt was door een film die Bilall en ik gemaakt hadden. Ik was net 26 en had geen idee of *Black* zou werken. Toen Steven dat zei, begon het gevoel echter te groeien dat we iets speciaals hadden gemaakt, een film die een diepe indruk kon maken op het publiek. Op dat moment voelde ik me een echte filmmaker, geen wannabe. Het voorspelde wat *Black* nadien zou teweegbrengen: de deuren van Hollywood voor ons openen.’

NIC BALTHAZAR

REGISSEUR BEN X, EVERYBODY HAPPY

‘Een filblad oprichten en nog rechthouden ook: het is al bijna even groot gekkenwerk als ... films maken. Het gaat allebei om het overwinnen van vertigo, de duizeligheid die verstandigere mensen tegenhoudt om in het diepe te springen. Je weet immers nooit of het vallen of vliegen zal zijn. Ik wens jullie in ieder geval dat laatste toe, voor minstens de volgende honderd jaar. En alvast proficiat met de eerste tien vliegjaren. *Vive le cinéma!*’

FIEN TROCH

REGISSEUR *HOME, HOLLY*

'Ik associeer *Vertigo* met een enorme passie voor cinema én heel veel liefde en steun voor wat ik doe. Met als ultieme bewijs de Vertigo Awards voor *Home* en mijn hele carrière. De woorden die jullie hoofdredacteur sprak tijdens de recentste editie hebben een speciaal plekje in mijn hart.'

'Vertigo is voor mij vooral een feest, een filmfeest. Het enthousiasme waarmee Steven en iedereen die bijdraagt aan Vertigo te werk gaan, werkt enorm aanstekelijk.'

LUKAS DHONT, REGISSEUR *GIRL, CLOSE*

PETER BOUCKAERT

PRODUCENT *DODE HOEK, NIET SCHIETEN*

'We hebben in onze gezellige Eyeworks-kantoren een leuke zithoek waar mensen even kunnen chillen wanneer ze langskomen voor een auditie of een afspraak. We hebben de gewoonte om daar altijd enkele exemplaren van de recentste edities van *Vertigo* te laten rondslingeren tussen allerlei andere magazines over onze sector. Elke keer weer merken we dat bezoekers stevast *Vertigo* doorbladeren, als een toegankelijk en interessant venster op de producties van het moment.'

TIM MIELANTS

REGISSEUR *DE PATRICK, WIL*

'Ik heb *Vertigo* altijd al graag gelezen en hoop dat ook in de toekomst te doen. Ik hou van de passie die het blad uitstraalt. Ik vind dat schoon. En uiteraard ben ik blij met de aandacht die het magazine geeft aan de Vlaamse cinema. Die komt in *Vertigo* echt wel goed uit de verf.'

CASPER PEPERMANS

LEZER

'Ik zal het online artikel over *Napoleon* nooit vergeten. Mijn vader heeft die Australische familiefilm uit 1995 in het Nederlands gedubd. Uit de vele reacties op dat stukje bleek dat meer mensen de film gezien hebben dan ik ooit had kunnen vermoeden.'

ELINE VAN HOOYDONCK

PR-MANAGER *THE SEARCHERS*

'Ik herinner me levendig de muisstille screening van *A Quiet Place*, waarbij werkelijk niemand zijn drankje, popcorn of andere versnapering aanraakte.'

MICHAEL VAN OSTADE

REGISSEUR DE GEBROEDERS SCHIMM

'In het voorjaar van 2014 zag ik tijdens de preproductie van een van mijn kortfilms bij de producer het testnummer van *Vertigo* op zijn bureau liggen. Het zag er frisser en strakker uit dan wat ik gewend was van de filmpers in onze contreien. Vanaf die dag droomde ik ervan om ooit in *Vertigo* te staan. Later liet ik tijdens marketingmeetings dan ook elke keer vallen: "Kunnen we iets doen met *Vertigo*?" Zeven jaar later lukte dat eindelijk. Geen dubbele pagina in *De Standaard*, geen exclusief interview in *Humo*, geen item in Het Journaal, maar wel een heus artikel in *Vertigo. I made it!*

ROBIN PRONT

REGISSEUR D'ARDENNE, ZILLION

'Mijn beide Vlaamse films hebben op een *Vertigo*-cover gestaan, wat ik een hele eer vond. Dat zorgde niet alleen voor extra zichtbaarheid, het is ook gewoon fijn om je films in een magazine te zien staan dat in de bioscoop ligt. Cinema staat deze dagen enorm onder druk. Het is dus erg cool dat er nog mensen zijn die mijn passie voor film delen en er alles aan doen om het medium onder de aandacht te brengen, hoe moeilijk dat soms ook is.'

CHARLOTTE DE BRUYNE

ACTEUR FLYING HOME, HET SMELT

'De première van *Het smelt* in Kinopolis Antwerpen. *Vertigo* kreeg enkele dagen eerder het nieuws dat het blad geen subsidie meer zal ontvangen. Het publiek zit al in de zetels. De gang is leeg en rustig. Steven staat ons op te wachten voor de zaal vol *Vertigo*-genodigden. We praten vrijwel meteen over de gênante VAF-beslissing. Steven draagt een T-shirt, waarop staat 'Vergeet niet te leven'. Met tranen in de ogen zegt hij dat ze niet moeten denken dat *Vertigo* ermee gaat stoppen.'

VEERLE BAETENS

ACTEUR DEALER
REGISSEUR HET SMELT

'Mijn favoriete *Vertigo*-herinnering is mijn interview met Jonas Govaerts over *Het smelt*. Jonas regisseerde me eerder in *Tabula rasa*, het was dus een fijne ervaring om door hem geïnterviewd te worden. Vooral omdat hij zulke rake vragen stelde. Vragen die journalisten normaal gezien niet stellen, maar Jonas wel omdat hij zelf regisseur is.'

HANNE DE SMEDT

LEZER

'Ik ben abonnee sinds 2016 en wat een rit is het al geweest! Onlangs nam ik een vriendin voor de eerste keer mee naar de wondere wereld die de *Vertigo* Awards zijn. "Da's wel *ne vibe*, hé", zei ze. En gelijk had ze. Een *vibe* waar ik trots deel van uitmaak. Want beseffen jullie hoe uniek het is wat jullie doen? Hoe waardevol het is om de schoonheid van cinema te verspreiden? Zonder pretentie, zonder voorkeur voor genres of thema's. Ik vind het heerlijk om via jullie zowel megaproducties als lowbudgetfilms te ontdekken. Uiteindelijk staat één ding centraal: schone cinema. Dit kunnen delen met collega-cinefielen, daar word ik elke keer gelukkig van.' 🍷

DE MUZEN VAN MILLER

Sinds de release van *Mad Max: Fury Road* in 2015 staat regisseur George Miller te boek als feminist. Nu zijn razende heldin Furiosa een *origin story* krijgt in *Furiosa: A Mad Max Saga*, duiken we diep in het oeuvre van de eclecticische cineast. Was de Australiër altijd al de vrouwvriendelijkste thuis, of heeft een film soms simpelweg een *bad ass chick* nodig? **FIEN MEYNENDONCKX**

MAD MAX & MAD MAX 2 (1979, 1981)

De dystopische diptiek die de carrières van George Miller en zijn hoofdrolspeler Mel Gibson lanceerden, kun je bezwaarlijk feministisch noemen. In de eerste film neemt Max Rockatansky het in ware westernstijl op tegen een gestoorde motorbende, maar wordt pas echt *mad* wanneer bendeleider Toecutter zijn vrouw en zoon vermoordt. Max' echtgenote Jessie zit alleen in de film om het wraakverhaal in gang te zetten en om van Max na haar dood een eenzaat te kunnen maken. Ook in *Mad Max 2* zijn het vooral brommende motoren en grommende mannen die de dienst uitmaken. Het non-stopspektakel en de gruwelijke sterfscènes stuwden de film voort naar een einde waarin Max opnieuw alleen achterblijft.

MAD MAX BEYOND THUNDERDOME (1985)

Deze threequel is misschien het minst geliefde deel van de *Mad Max*-franchise, maar hij bevat wel een van de coolste schurken uit de filmgeschiedenis: Aunty Entity, gespeeld door Tina Turner in een van haar weinige filmrollen. Deze adembenemende antagonist heerst over het zelfvoorzienende woestijndorp Bartertown. Met haar gigantische blonde pruik, punky maliënkolder en brede schouderstukken vormt ze de charismatische en campy tegenpool van de zwijgzame Max. Turners verschijning is des te opvallender omdat het voor zwarte vrouwen in de jaren tachtig erg moeilijk was om niet in clichématige rollen gecast te worden. Turner zei zelf dat ze op Aunty Entity zat te wachten, een personage waarmee ze als snode maar sterke strijder de verwachtingen op hun kop mocht zetten.

THE WITCHES OF EASTWICK (1987)

'Ik denk niet dat mannen het antwoord zijn op alles', zegt Cher. 'Waarom praten we dan altijd over hen?' antwoordt Susan Sarandon. Ondanks die dialoog slaagt *The Witches of Eastwick* niet voor de bechdeltest, die analyseert of vrouwen in films gesprekken voeren die niet over mannen gaan. Deze zwarte komedie over drie ontevreden vrouwen die per ongeluk de geile duivel Jack Nicholson oproepen, is dan ook een vat vol tegenstrijdigheden. Is het een feministische parabel over vrouwen die hun innerlijke kracht omarmen en samen de toxische mannen uit hun omgeving verslaan? Of is het toch een mannenfantasie, die de vrouw op haar traditionele plek houdt: óf in lingerie aan zijn voeten, óf als moeder verantwoordelijk voor de opvoeding van zijn kinderen? De Zweedse regisseur Ninja Thyberg, die in 2021 indruk maakte met *Pleasure*, werkt aan een remake.

BABE: PIG IN THE CITY (1998)

Miller schreef mee aan het scenario van het succesvolle *Babe*, over een biggetje dat een herdershond wil zijn. Voor opvolger *Babe: Pig in the City* zat hij zelf in de regisseursstoel. De film flopte en kreeg niet de waardering die hij verdient. In deze visueel verbluffende maar vooral donkere sequel onderneemt de vrouw van de boer samen met Babe een chaotische reis naar de grote stad. Daar probeert ze haar aan het bed gekluisterde man en zijn boerderij te redden van schuldeisers. Wanneer de boerin op de luchthaven voor een drugsmokkelaar wordt aangezien, moet Babe zich alleen zien te redden. Deze sequel is trouwens de eerste film van Miller die werd gemonteerd door zijn vrouw, Margaret Sixel.

HAPPY FEET & HAPPY FEET 2 (2006, 2011)

De vrolijke musical *Happy Feet*, over de tapdansende pinguïn Mumble, won de Oscar voor Beste Animatiefilm, maar is vooral memorabel door het stemmenwerk van wijlen Robin Williams. Voor een kinderfilm krijgen de vrouwelijke pinguïns verrassend seksuele scènes, met onder meer Nicole Kidman die als een verleidelijke Marilyn Monroe *Kiss van Prince* zingt. Mumble danst ook behoorlijk suggestief met zijn vriendinnetje Gloria (stem van de betreurde Brittany Murphy). Na het floppen van *Happy Feet 2* was er even twijfel of Miller *Mad Max: Fury Road* wel mocht maken. Gelukkig zette hij door.

MAD MAX: FURY ROAD (2015)

Toen *Mad Max: Fury Road* uitkwam, klaagden mannen-rechtenactivisten dat Miller feministische propaganda had verstopt in een film bedoeld voor mannen. De cineast had nochtans niet de bedoeling om zijn franchise plots feministisch te maken. Een groep vrouwen laten ontsnappen uit de klauwen van de lugubere Immortan Joe met de hulp van een vrouw in plaats van een man, paste gewoon het beste in het verhaal. Zo werd Furiosa geboren. De kortharige, eenarmige Imperator aan het stuur van haar enorme *war rig*, is trouwens niet de enige vrouw die verrast in de fourquel. Miller maakte van de engelachtige gevangenen ook vindingrijke vechters. De filmmaker nodigde bovendien Eve Ensler, schrijfster van *The Vagina Monologues*, uit als adviseur op de set en hij overtuigde zijn echtgenote Margaret Sixel om voor het eerst een actiefilm te monteren. Hun input had een onmiskenbaar effect op de vrouwelijke blik in de film. De montage was zelfs goed voor een van de zes Oscars die de film won.

THREE THOUSAND YEARS OF LONGING (2022)

Zoals we ondertussen gewoon zijn van Miller, ging hij na *Mad Max: Fury Road* voor een totale stijlbreuk. In deze filosofische fantasytrip krijgt Tilda Swinton als professor narratologie Alithea drie wensen voorgeschoteld door geest-in-een-fles Idris Elba. Ze verbijstert hem met haar gebrek aan verlangen en beweert 'perfect tevreden' te zijn. Je zou daarin een omkering kunnen zien van de typische man-vrouw-dynamiek uit romantische films. Alithea laat zich immers leiden door haar verstand, terwijl de djinn slaaf is van zijn emoties. Na de ontwapenende onafhankelijkheid van de vrouwen in *Mad Max: Fury Road* is het echter teleurstellend hoe Alithea aan het eind toch alleen maar gelukkig kan worden met een man, zelfs al wordt die vertolkt door Idris Elba.

FURIOSA: A MAD MAX SAGA (2015)

Dat Miller voor zijn ontstaansgeschiedenis van *Furiosa* niet meer samenwerkt met Charlize Theron, die voor eeuwig verbonden zal zijn met het iconische personage, werd eerst op teleurstelling onthaald. Miller verdedigde zijn keuze voor Anya Taylor-Joy omdat hij zo geen digitale verjongingseffecten hoefde te gebruiken. Die zouden toch alleen maar afleiden van de actie en de onderliggende thema's. Laat ons vooral blij zijn dat Miller in zijn vijfde *Mad Max*-film Max volledig uit beeld laat en het verhaal vertelt van de heldin die eigenhandig het actiegenre een pak boeiender heeft gemaakt. 🗨️

FURIOSA: A MAD MAX SAGA SPEELT VANAF 22 MEI IN DE BIOSCOOP

WERELDWIJS

De wereld klopt steeds harder aan onze deur. We kunnen dus maar beter kijken en luisteren. Net dat is de ambitie van het MOOOV Filmfestival, dat al sinds 2013 bezoekers cinema uit de vier windstreken doet ontdekken. Artistiek directeur Marc Boonen over tien titels uit het rijkgevulde programma dat je kunt ontdekken tussen 18 en 28 april. **RUBEN NOLLET**

ANIMALIA (MAROKKO)

MARC BOONEN: 'Onze openingsfilm ging vorig jaar in wereldpremière op het Sundance Film Festival, maar werd niet meteen opgepikt voor een Belgische bioscooprelease. Vreemd, want dit metafysische verhaal is waanzinnig mooi. Het gaat over een jonge vrouw die op zoek moet naar haar identiteit wanneer er iets bovennatuurlijks gebeurt. Tegelijk gaat de film over de Marokkaanse samenleving en de rol van religie daarin.'

BLACK TEA (CHINA)

'Door deze film was ik meteen enorm gecharmeerd. De sfeer en de prachtige beelden gaven me af en toe het gevoel dat ik naar iets van Wong Kar Wai aan het kijken was. Maar ik moest ook denken aan *Le bleu du caftan*. De film gaat namelijk ook over een ritueel, maar dan thee zetten in plaats van kleren borduren. Zeer zachte cinema met veel lagen en er wordt een gemeenschap getoond die we hier niet kennen: Afrikaanse migranten in China.'

DIE MIDDAG (NEDERLAND)

'Migratie is een thema in veel films op ons programma. In de politiek vindt iedereen dat nu een hoofdzaak, maar in de bioscoop lijken we er niet naar te willen kijken. Daarom vind ik het essentieel dat MOOOV zulke verhalen wél toont. *Die middag* gaat over een Iraanse vluchteling die in een gebouw een kamer binnen wil, maar door een persoon de toegang geweigerd wordt. Een simpel maar sterk idee. Regisseur Nafiss Nia zit ook in onze jury.'

DILLI DARK (INDIA)

‘Voor mij de zotste film op het programma, over een Afrikaan die alles doet om te overleven in New Delhi. Het resultaat is enorm grappig, er zit veel vaart in, het hoofdpersonage is aandoenlijk en je krijgt een scherp beeld van de Indische wereldstad en haar geschiedenis. De film gaat over een cultuurclash, maar ook over de manier waarop mensen proberen een plek te vinden in hun omgeving, ook al zijn ze er niet mee vertrouwd.’

HLM PUSSY (FRANKRIJK)

‘Alle leerkrachten en ouders zouden deze film moeten zien. Hij geeft de leefwereld van de jonge generatie knap weer en toont de impact die de smartphonecultuur en sociale media kunnen hebben. Alles begint met drie tienermeisjes die een filmpje over een opdringerige kerel online zetten. Het verhaal situeert zich in een banlieue, maar zou zich net zo goed in België kunnen afspelen. Regisseur Nora El Hourch heeft er tien jaar aan gewerkt, zonder echte filmopleiding.’

MAMIWATA (NIGERIA)

‘Een van de twee films uit Sub-Sahara-Afrika die dit jaar in onze competitie zitten. Het gaat om een soort mythische vertelling in zwart-wit over twee zussen die vechten om hun volk te redden. Alle personages hebben witte tekens en lijnen op hun gezicht. Visueel waanzinnig mooi dankzij de bijzondere aandacht voor de belichting, en enorm veelzeggend over de positie van de vrouw in een patriarchale samenleving.’

RADICAL (MEXICO)

‘Met stip mijn favoriet voor de publieksprijs, want hij vertelt een ontzettend mooi en hoopvol verhaal. Het waargebeurde relaas speelt zich af in een arme Mexicaanse buurt aan de grens met de Verenigde Staten, op een school waar de leerlingen heel slecht scoren. Een ambitieuze, nieuwe leerkracht besluit om de leermethode radicaal om te gooien. Een bijzondere blik op het geweld en de armoede waarmee de leerlingen worstelen.’

MEMORIAS DE UN CUERPO QUE ARDE (COSTA RICA)

‘Deze hybridefilm die zweeft tussen documentaire en fictie is misschien wel mijn lievelingstitel uit de competitie. Hij draait rond oudere vrouwen die vertellen over zichzelf en dan vooral over hun beleving van seksualiteit. Wat ze zeggen, wordt nagespeeld door acteurs, maar op het einde komen ze ook zelf in beeld. Onverbloemde cinema die niets uit de weg gaat, eerlijk en oprecht.’

RAÍZ (PERU)

‘Met MOOOV kiezen we er ook altijd voor om films voor de hele familie te tonen. Zo hopen we kinderen een andere soort cinema te laten ontdekken. In deze film volgen we een achtjarige alpacaherder die gek is op voetbal. In de streek waar hij woont, is een mijnbedrijf actief dat de omgeving sterk vervuult. Gevolg: protesterende boeren die de straten barricaderen. Of hoe Peru en België dichter bij elkaar liggen dan je denkt.’

SAMSARA (SPANJE)

‘Een unieke cinema-ervaring, want in dit verhaal over reïncarnatie en meditatie vraagt regisseur Lois Patiño halverwege aan de kijker om enkele minuten de ogen te sluiten. Het idee is dat je bijna als een ander mens je ogen weer opent en het tweede deel van de film bekijkt. Een echte trip die je helemaal tot rust brengt en uitnodigt om mee te gaan in het ritme en de beeldpoëzie.’

DE APR
2024
CINEMA

BERTOLUCCI RESTORED

PAASVAKANTIE
IN DE CINEMA

SEND IN THE CLOWNS
GOES CHICAGO

DIT EN NOG VEEL MEER, ZIE VOLLEDIGE PROGRAMMA: WWW.DECINEMA.BE
DECINEMA_ DE CINEMA MAARSCHALK GÉRARDSTRAAT 4, 2000 ANTWERPEN

Drive-Away Dolls

REGIE Ethan Coen
CAST Margaret Qualley, Geraldine Viswanathan, Matt Damon
SPEELDUUR 1u24
VANAF 3 april in de bioscoop

Ethan Coen scheurt zich los van broer Joel en gaat solo met deze sekskomedie waarin twee lesbiennes een auto met een verdachte lading huren en op roadtrip gaan. Een mix van *Faster, Pussycat! Kill! Kill!* en Coens-klassieker *Raising Arizona*. **CHRIS CRAPS**

Monkey Man

REGIE Dev Patel
CAST Dev Patel, Shartto Copley, Pitobash
SPEELDUUR 2u01
VANAF 3 april in de bioscoop

Dev Patel (*Slumdog Millionaire*) stond voor en achter de camera van deze actiefilm over een nobody die wraak wil nemen op de corrupte elite die verantwoordelijk is voor een groot verlies. Indische *John Wick*-variant, met een sociopolitiek sausje. **CC**

Evil Does Not Exist

REGIE Ryūsuke Hamaguchi
CAST Hitoshi Omika, Ryô Nishikawa, Ryûji Kosaka
SPEELDUUR 1u46
VANAF 10 april in de bioscoop

Drive My Car-regisseur Ryūsuke Hamaguchi liet zich voor deze bevreedende ecologische fabel inspireren door de muziek van Eiko Ishibashi. Plannen voor de aanleg van een glamping zaaien onrust in een afgelegen dorpje. **RUBEN NOLLET**

Back to Black

REGIE Sam Taylor-Johnson
CAST Marisa Abela, Eddie Marsan, Jack O'Connell
SPEELDUUR 2u02
VANAF 24 april in de bioscoop

Nadat Sam Taylor-Johnson het in *Nowhere Boy* over de jonge jaren van John Lennon had, vertelt ze nu het verhaal van Amy Winehouse als een noodlottige romance. Doet denken aan *Bohemian Rhapsody*, maar dan met een hoofdrolspeler wél zelf zingt. **RN**

The Dead Don't Hurt

REGIE Viggo Mortensen
CAST Vicky Krieps, Viggo Mortensen, Solly McLeod
SPEELDUUR 2u09
VANAF 1 mei in de bioscoop

Vier jaar na zijn dementiedrama *Falling* regisseert Viggo Mortensen een feministische western à la *The Homesman*. Hoofdrolspeler Vicky Krieps vertolkt een Frans-Canadese vrouw die haar eigen pad volgt in het Nevada van de jaren 1860. **RN**

Op vertigoweb.be vind je elke woensdag nieuwe recensies!

LATE KUBRICK

DIT EN NOG VEEL MEER, ZIE VOLLEDIGE PROGRAMMA: WWW.DECINEMA.BE
DECINEMA_ DE CINEMA MAARSCHALK GÉRARDSTRAAT 4, 2000 ANTWERPEN

2 duizeling-
wekkende
steden

1 geweldige
prijs vanaf
€999

Jouw Dubai & Abu Dhabi avontuur start hier!

Inbegrepen: vlucht, bagage, NL gids, ontbijt en hotel, 4 excursies (modern en traditioneel Dubai, Burj Khalifa @the Top, Abu Dhabi en Louvre), transfers in A/C bussen **Uitbreiding citypack** (+€349 p.p.):
Dhow Cruise, Jeepsafari, fonteinenshow en fantastische exclusieve diners